

Hauberg: De to Lovforslag, der nu er til Behandling, er forelagt af en Række Venstremænd, og de gaar, som det allerede er nævnt, ud paa, at man fra 1. April 1948 skal forandre Grundlaget for den Amtsbeskatning, vi har, saaledes at der fra 1. April skal kunne udskrives en større Part af, hvad Amterne udskriver, paa de Beboere, der i Amterne er paalignet Indkomstskat til Staten.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sagde i sin Forelæggelsestale, at naar man havde stillet det Forslag, var Grunden den, at han fandt, at den nuværende Amtsbeskatning var meget ensidig. Han sagde, at den Form, Amterne anvender for Udskrivning af Skat, betyder, at en vis Part af Skatteyderne maa betale helt en lang Række Samfundsgoder, som andre Borgere nyder uden i mindste Maade selv at betale noget derfor. Hvis det ærede Medlem havde Ret i denne Betragtning, maatte der selvfølgelig tages Hensyn dertil, og jeg vil straks sige, at jeg slet ikke er klar over, hvad det er for en lang Række af Samfundsgoder, det ærede Medlem tænker paa. Jeg vil tro, at den lange Række, han nævner, vil indskrænke sig til et Par og vel særligt det Gode, der bestaar deri, at Amterne sammen med Købstæderne skal opretholde et nødvendigt Sygehusvæsen. Jeg indrømmer, at Udgifterne til det moderne Sygehusvæsen sikkert er steget forholdsvis betydeligt mere end meget andet, og hele denne Udvikling er foregaaet i en Aarrække, men man har allerede tidligere ved mange Lejligheder netop taget Hensyn til dette Forhold. Det ærede Medlem glemmer helt, hvad der er Grundlaget for hele Udviklingen. Det hviler paa et Reskript af 1806, hvori der staaar, at Amtskommunerne sammen med Købstæderne er forpligtede til at opretholde det nødvendige Sygehusvæsen. Det er altsaa ikke noget, der er kommet bag paa Beboerne, ej heller er det kommet bag paa Ejendomsbesidderne.

Som jeg har nævnt, indrømmer jeg, at disse Sygehusudgifter er steget forholdsvis meget, men som jeg allerede har sagt, har man ogsaa i ret høj Grad taget Hensyn dertil og lettet den Forpligtelse, der for haardt og i en Grad, som man ikke kunde forudse, er kommet til at hvile paa Ejendomsbesidderne. Jeg tænker her paa Loven om en fælleskommunal Udligningsfond i 1937. Der skaffedes der et ret stort Tilskud til Sygehusenes Drift. Jeg tænker ogsaa paa det Statstilskud paa 5 Mill. Kr. aarlig, som Staten i en Række Aar har ydet til Sygehusenes Drift, og jeg tænker sidst og ikke mindst paa den Lov om Sygehusvæsenet,

som vi gennemførte i 1946. Efter denne Lov vil der aarligt blive stillet et Tilskud til Raadighed til Sygehusdriften paa mere end 40 Mill. Kr. Og det betød endvidere, at Ejendomsskatterne fra denne Lovs Gennemførelse blev lettet med et Beløb paa 23 Mill. Kr. aarlig, og at disse 23 Mill. Kr. blev lagt over paa de Skatteydere, der bærer de personlige Skatter. Det, jeg her har nævnt, viser tydeligt, at det ærede Medlem ganske har Uret i sin Betragtning, at det er en vis Del af Amtsskatteyderne, der betaler hele Gildet, om jeg saa maa sige, og andre, der nyder det. Det er nemlig ikke rigtigt, for gennem disse Skatter til Udligningsfonden betaler andre en ret væsentlig Part, og der er sket en stor Lettelse i Ejendomsskatterne, skønt det er en Forpligtelse, der virkelig hviler paa Ejendommene.

Mit Parti er gaaet ind for disse Lettelser for Ejendommene, fordi vi har fundet, at man ikke kunde forudse, at Udviklingen paa det moderne Sygehusvæsens Omraade vilde blive saa voldsom, og vi er ogsaa rede til i Fremtiden at tage Hensyn til Udviklingen. Men det ærede Medlem maa kunne forstaa, at da der ingen Bemærkninger er til Forslaget, og da han fremsætter disse ganske urigtige og misvisende Betragtninger... jo de er urigtige, ærede Medlem, og ganske misvisende... kan vi ikke paa et saadant Grundlag gaa med til at gennemføre det foreliggende Forslag. Hele dette Forhold er til Behandling i Skattekommissionen, og vi har ved tidligere Lejligheder vist, at vi vil være med til at rette Forholdet, hvis det viser sig, at Udviklingen fører Urimegheder med sig, saa det er givet, at naar Forslaget til sin Tid kommer frem, er vi villige til at se derpaa; men vi kan ikke i Dag være med til at gennemføre et Forslag, som man begrundet med urigtige Paastande, saa det er helt misvisende.

Victor Larsen: Man kunde maaske sige, at Spørgsmaalet om Amtsbeskatningen var et af de Skattespørgsmaal, der naturligt maatte løses af Skattekommissionen, men for saa vidt forstaaer jeg godt, at de ærede Forslagsstillere, naar de har villet naa noget, har fremsat et selvstændigt Forslag. Det er jo ikke ret ofte, man hører Livstegn fra nævnte Skattekommission, og enhver ved ogsaa, at Løsningen af disse Spørgsmaal vil kunne trække ud baade Aar og Dag.

Jeg maa straks sige, at jeg har aldrig været Tilhænger af, at man i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om fælleskommunal Udligningsfond ved § 25 ophævede den tidligere Adgang til Udskrivning af personlig